

آشنایی با فوتبال ساحلی

فوتبال ساحلی چیست ؟

فوتبال ساحلی یکی از انواع ورزش فوتبال است که در ساحل و یا بر زمینی پوشیده از شن برگزار می‌شود. البته انجام بازی فوتبال در ساحل سابقه طولانی دارد اما برگزاری مسابقات رسمی و تدوین قوانینی برای این رشته ورزشی به سال ۱۹۹۲ و بنیان‌گذاری نهادی به نام فوتبال ساحلی جهانی در این سال باز می‌گردد.

تاریخچه فوتبال ساحلی

نخستین مسابقات آزمایشی با مقررات فوتبال ساحلی جهانی در میامی، فلوریدا، آمریکا برگزار شد و اولین رقابت‌های حرفه‌ای فوتبال ساحلی نیز در سال ۱۹۹۳ با حضور تیم‌هایی از ایالات متحده آمریکا، برزیل، آرژانتین و ایتالیا در لس آنجلس برگزار شد.

فوتبال ساحلی به سرعت در برزیل و به‌ویژه ریو دوژانیرو محبوبیت یافت و حضور ستارگان فوتبال جهان همچون اریک کانتونا فرانسوی، خولیو سالیناس اسپانیایی و روماریو، زیکو و جونیور برزیلی سهم به‌سزایی در افزایش پوشش رسانه‌ای این ورزش داشته، به‌طوری‌که مسابقات فوتبال ساحلی در ۱۷۰ کشور دنیا پخش تلویزیونی شده و این رشته نوپا یکی از سریع‌ترین رقم‌های رشد را در میان ورزش‌های حرفه‌ای داراست.

مقررات فوتبال ساحلی

مسابقات فوتبال ساحلی با ۵ بازیکن (یک دروازه‌بان) و توپ فوتبال در ۳ وقت ۱۲ دقیقه‌ای برگزار می‌شود. تعداد تعویض‌ها نامحدود است و مساوی وجود ندارد.

به این ترتیب در صورت مساوی در پایان مسابقه، ۳ وقت اضافه ۳ دقیقه‌ای برگزار می‌شود و پس از آن ضربات پنالتی تکلیف برنده را مشخص خواهد کرد.

برخلاف فوتبال که برنده در پایان ۵ پنالتی مشخص می‌شود، در فوتبال ساحلی هر تیمی که در پایان یک ضربه از حریف جلو بیفتد برنده است.

خطا

هر خطا با یک ضربه آزاد به سمت دروازه جریمه می‌شود که باید توسط بازیکنی که بر روی او خطا شده زده شود (مشابه بسکتبال)، به استثناء خطای هند رقیب که هر بازیکنی می‌تواند ضربه را بزند. در صورتی که بازیکنی کارت قرمز دریافت کند، بایستی دو دقیقه از زمین خارج شده و تیم او در این دو دقیقه با یک بازیکن کمتر بازی می‌کند (مشابه هندبال) و در صورت دریافت کارت آبی که از اختصاصات فوتبال ساحلی است، بازیکن خطاکار به کلی از زمین اخراج شده و پس از دو دقیقه هم حق ورود به زمین را ندارد، اما بازیکن دیگری می‌تواند پس از دو دقیقه جایگزین او شود (مشابه کارت قرمز در فوتسال).

سطح زمین مسابقه در فوتبال ساحلی

سطح زمین مسابقه باید همواره و مسطح بوده و از شن بدون سنگ و صدف و هر گونه شی ای که موجب جراحات بازیکنان گردد باشد. برای مسابقات بین المللی ماسه‌ها باید دانه ریز بوده و حداقل ۴۰ سانتی متر عمق داشته باشند. ماسه‌ها هم چنین باید خوب الک شده باشند تا مورد قبول واقع شوند و سنگها و دانه های زبر و قطعات خطرناک جدا شوند. ماسه‌ها خیلی هم نباید ریز شوند که باعث گرد و خاک شده و به پوست بچسبند.

اندازه ها:

زمین مسابقه باید به شکل مستطیل بوده و طول زمین باید بیشتر از عرض آن باشد .

-طول ۳۵ تا ۳۷ متر

-عرض ۲۶ تا ۲۸ متر

علامتگذاری زمین مسابقه

زمین مسابقه با خطوط مشخص می‌شوند . این خطوط مرز محوطه ها را مشخص می کند. دو خط طولی بلندتر را تاچ لاین و دو خطوط کوتاهتر را خطوط انتهایی می نامند . عرض تمام خطوط باید ۱۰ سانتی متر بوده و از جنس مقاوم به رنگ آبی باشد که از رنگ ماسه ها متمایز باشد .

این خطوط در گوشه های زمین توسط رابط هایی به زمین محکم می شوند و در درون دروازه توسط حلقه های پلاستیکی به تیرهای دروازه وصل می شوند. زمین مسابقه توسط یک خط فرضی بدو نیمه مساوی تقسیم می شوند که خط میانی توسط دو پرچم قرمز مشخص شده است. مرکز این خط فرضی جایی است که مسابقه از آنجا شروع می شود.